

var kun tænkt som en midlertidig Foranstaltning, indtil der eventuelt kunde træffes en mere varig Løsning af Spørgsmaalet om at sikre Landbruget den nødvendige Arbejdskraft. Der blev derfor med det Formaal at tilvejebringe en saadan varigere Ordning i Maj Maasaa i Foraaret 1941 rettet Anmodning til Landarbejderkommissionen af 1938 om at optage dette Spørgsmaal til Behandling.

Kommissionen har derefter under 7. Oktober 1941 afgivet en Betænkning om Spørgsmaalet. Der er i Kommissionen Enighed om, at der ogsaa i Foraaret 1942 maa forventes at blive Vanskeligheder med at fremskaffe den nødvendige Arbejdskraft til Landbruget, og at der derfor bør træffes særlige Foranstaltninger til Imødegaaelse af disse Vanskeligheder, hvorimod der ikke kunde opnaas Enighed i Kommissionen om, hvilken Ordning der bedst vil kunne føre til det tilsigtede Resultat.

Kommissionens Flertal har bl. a. indstillet, at der tilvejebringes Lovhjemmel for Ydelse af Tilskud til faste, mandlige Familieforsørgere, som beskæftiges ved Landbrugsarbejde i Tiden fra 1. April til 31. Oktober 1942, samt at der tilvejebringes en midlertidig Lov om Aflønning af Landbrugsarbejdere, hvorefter der for hele Landet skulde gælde ensartede Regler for, hvornaar en Person er berettiget til paa Grund af Lønnens Størrelse at vægre sig ved at overtage anvist Landbrugsarbejde.

Et Mindretal har ikke kunnet slutte sig til denne Indstilling, men er af den Opfattelse, at Bestemmelser svarende til Reglerne i Loven om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft m. v. ikke kan undværes, dog at der i Stedet for Bestemmelsen om Henvisning af Arbejdskraft fra offentlige Arbejder m. v. til Landbrugsarbejde bør indføres en Ordning, hvorefter Beskæftigelsesforanstaltninger og ekstraordinært Tørvearbejde forbeholdes arbejdsløse Byarbejdere, saaledes at den Arbejdskraft, der normalt staar til Landbrugets Raadighed, ikke beslaglægges til disse Arbejder.

Efter Afgivelsen af Kommissionens Betænkning har Sagen nærmere været overvejet i Arbejds- og Socialministeriet. Efter de Erfaringer Ministeriet har indhøstet ved Administrationen af Loven om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft m. v., maa Ministeriet være af den Formening, at de forventede Vanskeligheder med Hensyn til Landbrugets Arbejdskraft i den kommende Landbrugssæson ikke kan overvindes alene ved Indførelse af en Ordning som den af Kommissionens Flertal foreslaaede, idet Flertallets

Forslag ikke direkte tager Sigte paa at sikre Landbruget den nødvendige Arbejdskraft, men kun paa at skabe en større eller mindre Sandsynlighed for, at den fornødne Arbejdskraft vil være til Raadighed for Landbruget ved Tilvejebringelse af visse økonomiske Fordele for denne Arbejdskraft. Da Ministeriet er af den bestemte Opfattelse, at man i Aar endnu mindre end sidste Aar kan løbe nogen Risiko for, at Landbruget ikke kan faa den til Arbejdet nødvendige Arbejdskraft, har man fundet det paakrævet, at der ogsaa i Aar indføres Bestemmelser i Princippet svarende til Bestemmelserne i den tidligere Lov om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft. Under Overvejelserne har man endvidere været inde paa Muligheden af at gennemføre en Ordning som den af Mindretallet foreslaaede, men man har fundet, at en saadan Ordning gik videre end paakrævet for Sikringen af den fornødne Arbejdskraft til Landbruget, idet Forslaget uden Undersøgelse af Landbrugets Behov for Arbejdskraft tager Sigte paa at udelukke en bestemt Kreds af Arbejdere fra Beskæftigelsesforanstaltninger og Arbejde ved ekstraordinær Brændselsproduktion. Paa den anden Side maa det erkendes, at den tidligere Lov ikke gav tilstrækkelige Muligheder for Overføring af Arbejdskraft fra et Omraade til et andet, og man har derfor søgt at udforme Forslagets Bestemmelser med særligt Henblik paa at søge tilvejebragt den bedst mulige Fordeling af Arbejdskraften paa de forskellige Arbejds muligheder og særlig aabne Mulighed for Overføring af arbejdsløse Byarbejdere til Beskæftigelsesforanstaltninger og ekstraordinært Tørvearbejde paa Landet, idet man herved har bibeholdt Adgangen til at overføre Landarbejdere fra de offentlige Arbejder og Tørvearbejde til Landbrugsarbejde. Endelig har man ment, at den Sikring af Lønvilkaarene forud for Henvisningen til Landbrugsarbejde, der ogsaa skulde ske efter den tidligere Lov, nu bør ske efter faste og ensartede Regler, jfr. den forannævnte Indstilling fra Landarbejderkommissionens Flertal. For den løse Medhjælps Vedkommende ligger Lønningerne nogenlunde ens i de forskellige Dele af Landet, hvorfor der med Hensyn til disse i Forslaget er fastsat en Mindstebetaling, der ligger paa Linie med Betalingen efter de gældende kollektive Overenskomster, hvilke Overenskomsters Satser for Akkordarbejde ogsaa skal være gældende. For den faste Medhjælps Vedkommende ligger Lønningerne derimod noget mere forskelligt og retter sig iøvrigt efter den paagældendes Kvalifikationer, hvorfor der her